

[Elsebeth Kock-Petersen]

skolerne, samfundet og politikerne i almindelighed også har et ansvar. For mig at se er der helt klart behov for en større respekt for håndens arbejde, for indsatsen på arbejdspladsen i det private erhvervsliv.

Jeg kan ikke lade være med som afslutning at fremdrage nogle betragtninger, som fru Dagmar Andreasen, der jo er kendt herinde i huset, fremfører i en bog, K. Helveg Petersen har været med til at sætte sammen, og hvor hun netop siger:

»Jeg kan ikke få ind i mit hoved, hvorfor man vil køre alle unge igennem en faguddannelse; derved skaber man jo netop paradoksproblemet, fordi man giver alle en faguddannelse. Det er ikke det, der er brug for. Vi kan godt bruge dem, fordi de har fået en faguddannelse, men fagforeningerne ønsker det jo ikke. Jeg har haft en flok arbejdsløse magistre herude, og de spurgte: hvad kan I bruge en arbejdsløs magister til? Og vi kunne sige: det, at I er magistre, skal ikke komme jer til skade, hvis I ellers er parat til at tage fat.«

Jeg tror, det er fantastisk vigtigt, at vi ikke overser, at vi skal have større respekt for håndens arbejde og for indsatsen på arbejdspladsen i det private erhvervsliv, og at vi, selv om vi får en uddannelse i vore unge år, forhåbentlig kan være så fleksible selv, at vi også er indstillet på, at der kan ske nogle ændringer, således at andre arbejdsopgaver kan betragtes som lige så spændende som dem, man måske oprindeligt blev uddannet til.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Fru Elsebeth Kock-Petersen kunne ikke forstå, at vi havde nogle syrlige bemærkninger, når der nu kom 125 mill. kr. mere på bordet. Rent faktisk er det ikke 125 mill. kr. ekstra. Baggrunden er nogle besparelser i 1985 på omkring 140 mill. kr. og nogle besparelser i 1986, der beløber sig til omkring 110 mill. kr. Så kommer man altså med 125 mill. kr., men har overhovedet ikke taget stilling til, hvor de penge skal komme fra, for det vil man først tage stilling til, i det øjeblik man fremsender aktstykker til finansudvalget. Der er ikke taget stilling til, hvor disse penge skal tages fra. Vi kan risikere, at det betyder yderligere besparelser på nogle ud-

dannelsesområder både i undervisningsministeriet og i arbejdsministeriet, og det har vi selvfølgelig nogen skepsis over for.

Fru Elsebeth Kock-Petersen var endvidere optaget af, at virksomhederne også havde et ansvar, og det er i virkeligheden i den anledning, jeg bad om ordet. Er venstres ordfører også indstillet på, at virksomhederne skal have en højere grad af forpligtelse i forhold til f.eks. arbejdsformidlingsystemet? Jeg nævnte i min ordførertale, at vi synes, der skal være en pligt til at give oplysning til arbejdsformidlingen, når man har ledige job på sin virksomhed. Jeg sagde også, at jeg synes, at virksomheder, når de får specialarbejderskolerne til at etablere uddannelser – og det sker faktisk i et vist omfang – fordi de siger, de kan bruge f.eks. 15–20 svejsere, men hvor det efterfølgende viser sig, at de måske kun skal bruge én, og hvor der altså bruges nogle offentlige ressourcer til den uddannelsesaktivitet, bør have en eller anden form for økonomisk ansvar.

(Kort bemærkning).

Stillinger (SF):

Det, der bringer mig på talerstolen, er fru Elsebeth Kock-Petersens ikke vrede over, men altså negative holdning til, at vi ikke er helt så positive, som hun ønskede. Ja men vi synes da, det er positivt, at man vil løse et problem, og jeg mener, at det ikke er det, der er problemet. Problemet er nok, at vi har mere end 200.000 ledige i dag, og regeringens initiativer for disse mennesker har så sandelig ikke været videre positive. Men det lader til, at der er kommet nye toner ind, og det er da glædeligt, hvis det er tilfældet. Spørgsmålet er så, om vi kan forvente den samme positive holdning til det modsatte paradoksproblem, nemlig at der er mere end 200.000 ledige og samtidig er 200.000, som egentlig gerne vil have arbejde. Jeg kan for mit vedkommende sige, at jeg med forventning imødeser det beløb, som regeringen eller i hvert fald regeringspartierne vil være med til at afsætte til at løse det problem, der er nok så væsentligt som det, der omtales her.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Kock-Petersen (V):